

Anarşizm Nedir? (3)

Yasa ve Devlet

Alexander Berkman

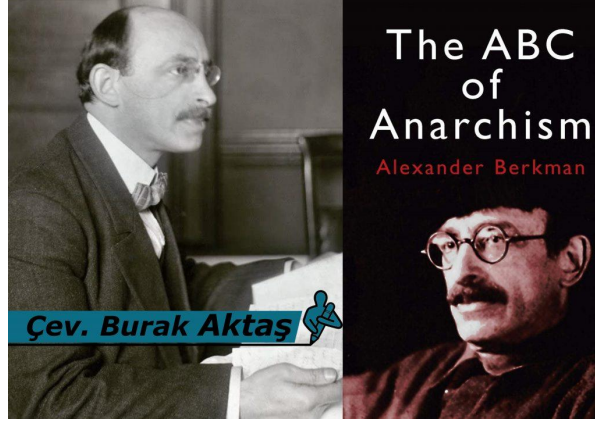
06.09.2020

İçindekiler

3.Bölüm: Yasa ve Devlet

4

Meydan Gazetesi: Yaşamı boyunca anarşizm için mücadele eden devrimci anarşist Alexander Berkman tarafından 1928’de yazılan, daha önce farklı dillerde “Anarşizm Nedir?, Anarşizmin ABC’si, Anarşist Komünizm Nedir?” isimleriyle yayınlanmış ve bugüne dek Türkçe çevirisi yapılmamış olan kitabın 3. bölümünü sizlerle paylaşıyoruz.

3.Bölüm: Yasa ve Devlet

Evet haklısın: Yasa hırsızlığı yasaklıyor.

Senden bir şey çalacak olursam bir polisi arayabilir ve beni tutuklatabilirsin. Yasa hırsızları cezalandırarak ve devlet çalınan mülkü sana -mümkünse- iade edecek, çünkü yasa hırsızlığı yasaklıyor. Yasa kimsenin rızan olmadan senden bir şey almaya hakkı olmadığını söylüyor.

Ama işverenin senin ürettiğini senden alıyor. Emegün ürettiği tüm servet, kapitalistler tarafından alınır ve onların mülkü olarak tutulur.

Yasa, işverenin senden hiçbir şey çalmadığını söylüyor, çünkü bu senin rızanla yapılıyor. Patronun için belirli bir ücret karşılığında çalışmayı kabul ettin, o ise ürettiğin her şeye sahip olmayı kabul etti. Buna *razı* olduğun için, yasa onun senden hiçbir şey çalmadığını söylüyor.

Ama gerçekten rıza gösterdin mi?

Bir otostopçu silahını kafana dayarsa eşyalarını ona verirsin. Evet, "rıza" gösterirsin, bunu yaparsın çünkü yardıma muhtaçsın, çünkü onun silahı sana başka şans bırakmaz.

Bir işveren için çalışmaya *mecbur* değil misin? Tıpkı otostopçunun silahı gibi sana başka şans bırakmaz. Yaşamak zorundasın, eşin ve çocukların da öyle. Kendin için çalışamazsın; kapitalist endüstriyel sistem altında bir işveren için çalışmalısın. Burada fabrikalar, makineler ve aletler, işveren sınıfa aittir ve sen çalışıp yaşamak için kendini o sınıfa kiralamak zorundasın. Ne üzerinde çalışırsan çalış, işverenin kim olursa olsun, hepsi aynı kapiya çıkar: *Onun için* çalışmalısın. Yardıma muhtaçsın. Mecbursun.

Bu şekilde tüm işçi sınıfı, kapitalist sınıf için çalışmaya mecbur bırakılır. Bu şekilde işçiler ürettikleri tüm servetten vazgeçmeye zorlanır. İşverenler bu serveti kârları olarak korurken işçi sadece yaşamaya devam edebilecek kadar bir maaş alır, böylece işvereni için daha fazla servet üretmeye devam edebilir. Bu hile değil midir, soygun değil midir?

Yasa, bunun "özgür bir anlaşma" olduğunu söylüyor. Tıpkı otostopçunun, eşyalarını vermeyi "kabul ettiğini" söylemesi gibi. Tek fark, otostopçunun hırsızlık ve soygun deniyor, kanunen yasak. Kapitalistinkine ise endüstri deniyor, kâr etme deniyor ve yasalarla korunuyor.

Ama ister otostopçunun gibi ister kapitalistinki gibi olsun; *soyulduğunu* anlarsın.

Tüm kapitalist sistem böyle bir soyguna dayanmaktadır.

Yasa ve devlet bu soygunu destekler ve haklı çıkarır.

Kapitalizm denen şeyin düzeni budur, yasa ve devlet de bu düzeni korumak için oradadır.

Kapitalistin, işverenin ve bu düzenden kazanç elde eden herkesin neden "yasa ve düzen" yandaşı olduğunu merak etmiyor musun?

Ama sen bu sistemin neresindesin? Bu tür bir "yasa ve düzen" in sana ne gibi bir faydası var? Bu "yasa ve düzen" seni sadece soyuyor, kandırıyor ve *köleleştiriyor*; görmüyor musun?

"Beni köleleştirmek mi?" diye şaşırıyorsun. "Neden, ben özgür bir vatandaşım!"

Gerçekten özgür müsün? Ne yapmak için özgürsün? İsteddiğin gibi yaşamak için mi? İsteddiğini yapabilmek için mi?

Bakalım. Nasıl yaşıyorsun? Özgürlüğünün miktarı ne?

Maaşın ya da ücretin için işverene bel bağlıyorsun, değil mi? Maaşın da nasıl yaşadığını belirliyor, değil mi? Yaşam koşullarının hepsi -ne yiyip içtiğin, nereye gittiğin, ilişki kurduğun kişiler bile- *maaşına bağlı*.

Hayır, sen özgür biri değilsin. Sen işverene ve **maaşına** *bağımlısın*. Sen ücretli bir kölesin.

Kapitalist sistem altında işçi sınıfının tamamı kapitalist sınıfa bağımlıdır. İşçiler de ücretli kölelerdir. Peki, özgürlüğüne ne oldu? Onunla ne yapabilirsin? Maaşının izin verdiği kadar daha fazlasını kullanabilir misin?

Elindeki tek özgürlüğün maaşın olduğunu görmüyor musun? Özgürlüğünün, hürriyetinin aldığı maaştan bir adım ilerde olmadığını görmüyor musun?

Hukuk kitapları ve anayasalarda yazılı olan, kâğıt üstündeki özgürlüğün sana bir yararı yok. Böyle bir özgürlük sadece bazı şeyleri yapmaya hakkın olduğunu ifade eder. Ama bu, yapabileceğin anlamına gelmez. Yapabilmek için fırsatın, şansının olması gerekir. Günde üç kere güzel yemek yeme hakkın varsa ama imkânın yoksa, o yemekleri yiyebilme ihtimalin yoksa hakkının olması neye yarar?

Yani özgürlük, ihtiyaçlarını ve isteklerini gerçekten karşılama imkân demektir. Özgürlüğün sana bu fırsatı vermiyorsa sana bir faydası yoktur. Gerçek özgürlük imkân ve huzur demektir. Eğer bunları içermiyorsa onun hiçbir anlamı yoktur.

Görüyorsun, bütün mesele şuna geliyor:

Kapitalizm seni soyuyor ve seni ücretli bir köle haline getiriyor.

Yasa soyguncuyu koruyor ve kolluyor.

Devlet seni özgür ve bağımsız olduğun konusunda kandırıyor.

Böylece hayatının her günü kandırılıyor ve soyuluyorsun.

Peki nasıl oldu da bunu fark edemedin? Nasıl oluyor da diğer insanlar da bunu göremiyorlar?

Çünkü sana ve diğerlerine çocukluğunuzdan beri yalan söylendi.

Hayatın boyunca soyulurken sana dürüst olman söyleniyor.

Yasa seni soyan kapitalisti savunurken yasaya uyma emrediliyor.

Devlet insanları asarken, elektrikle öldürüp savaşta katlederken öldürmenin yanlış olduğu öğretiliyor.

Yasa ve devlet soygunun, cinayetin tarafında olsa da yasalara ve devlete uyma söyleniyor.

Hayatın boyunca sana yalan söyleniyor, aldatılıyorsun ve kandırılıyorsun; böylece senden kâr elde etmek, seni *sömürmek kolaylaşıyor*.

Çünkü senden kâr sağlayanlar sadece işverenler ve kapitalistler değil. Devlet, kilise ve okul – hepsi senin emeğinle yaşıyor. Hepsini destekliyorsun. İşte bu yüzden hepsi sana kendi payından memnun olmayı ve şükretmeyi öğretiyor.

“Hepsini desteklediğim gerçekten doğru mu?” diye hayretle soruyorsun.

Bir bakalım. Yerler, içerler ve giyinirler, keyfini sürdükleri lükslerden bahsetmiyorum bile. Kullandıkları ve tükettikleri şeyleri kendileri mi yaptılar, ekinleri mi biçtiler, oturdukları binaları onlar mı inşa etti?

Arkadaşın “Ama bunlar için para ödüyorlar” diye itiraz ediyor.

Evet, ödüyorlar. Bir arkadaşının senden elli dolar çaldığını ve onunla gidip kendisi için bir takım elbise aldığını varsayalım. Bu takım elbise onun mu? Parasını ödemedi mi? Tıpkı hiçbir şey üretmeyen veya işe yaramayan insanların bir şeyler için para ödemesi gibi. Onların parası, kendilerinin veya ebeveynlerinin senden, işçilerin iliğini sömürerek elde ettikleri kârlarıdır.

“O halde beni destekleyen patronum değil. Tam tersi, değil mi?”

Elbette. Sana bir iş veriyor; daha doğrusu kendisi tarafından değil de senin gibi diğer işçiler tarafından inşa edilen fabrika veya değirmende çalışma izni veriyor. Ve bu izin için, hayatının geri kalanında veya onun için çalıştığın sürece ona destek olmaya devam ediyorsun. Onu öylesine cömertçe destekliyorsun ki kendisine şehirde bir malikane ve kırsalda bir yazlık, hatta birkaç tane -kendisinin ve ailesinin istekleri ayrıca arkadaşlarının eğlencesi için hazırda bekleyen- hizmetçi, at ve tekne yarışları ya da yüzlerce farklı şey daha alabiliyor. Bu kadar cömert olduğun tek kişi o da değil. Emeğiniz dışında, doğrudan ve dolaylı vergilendirme yoluyla yerel, eyalet ve ulusal olmak üzere bütün devlet, okul ve kiliseler, işi kârları korumak ve sizi kandırmak olan diğer bütün kurumlar destekleniyor. Sen ve işçi arkadaşların bir bütün olarak çalışıyor, hepsini destekliyorsunuz. Hepsinin sana her şeyin yolunda olduğunu, şükretmen ve sessiz kalman gerektiğini söylemesine şaşırıyor musun?

Sessiz kalman *onlar* için iyidir, çünkü gözlerin bir kez açılsaydı ve sana nelerin olduğunu görseydin seni soymaya ve aldatmaya devam edemezlerdi.

Hepsi bu yüzden kapitalist sistemin ve “yasa ve düzen”in yanındalar.

Ama bu sistem *senin* için iyi *mi*? Doğru ve adil olduğunu mu düşünüyorsun? Değilse neden buna katlanıyorsun? Neden destekliyorsun? “Ne yapabilirim?” diyorsun; “Ben yalnızım.”

Gerçekten yalnız mısın? Binlerce, milyonlarca kişiden sadece biri değil misin, hepsi senin gibi sömürülüp köleleştirilmedi mi? Sadece onlar bunu bilmiyor. Bunu bilselerdi, buna katlanamazlardı. Bu kesin. Yani önemli olan bunu onların bilmesini sağlamaktır.

Şehirdeki her işçi, ülkedeki her işçi, her ülkedeki ve tüm dünyadaki her emekçi senin gibi sömürülür ve köleleştirilir.

Sadece işçiler de değil. Çiftçiler de aynı şekilde soyulur ve kandırılır.

Çiftçi de tıpkı işçi gibi kapitalist sınıfa bağımlıdır. Tüm hayatı boyunca emek verir ama emeğinin çoğu tröstlere ve arazi tekellerine gider. Ay üzerinde ne kadar hakları varsa, bu araziler üzerinde de o kadar hakları vardır.

Çiftçi, tüm dünya için besin üretir. Hepimizi besler. Ama ürünlerini bize teslim etmeden önce, başkalarının ürettikleriyle yaşayan ve kâr elde eden kapitalist sınıfa haraç öder. Çiftçi tıpkı işçi gibi kendi ürününün büyük bir kısmından mahrum bırakılır. Arazi ve ipotek sahibi, çelik tröstü ve demiryolu şirketi tarafından mahrum bırakılır. Bankacı, komisyoncu, perakendeci ve bir grup başka aracı, yemeğini size getirmesine izin vermeden önce kârlarını çiftçiden alırlar.

Yasa ve devlet kimsenin üretmediği ama mülk sahibine ait olan toprağı; işçiler tarafından inşa edilen ama demiryolu kodamanlarına ait olan demiryolunu; işçiler tarafından dikilen ama kapitalistlere ait olan depoları, tahıl asansörlerini yöneterek bu soyguna izin verir ve yardımcı olur. Bütün bu tekeller ve kapitalistler, çiftçi demiryolunu veya diğer tesisleri kullandığı için yemeğini sana ulaştırmasından önce ondan kârlarını alırlar.

O zaman çiftçinin büyük sermaye ve iş dünyası tarafından nasıl soyulduğunu ve yasanın, tıpkı işçideki gibi, bu soyguna nasıl yardımcı olduğunu görebilirsin.

Ancak sömürülen ve ürünlerinin büyük bir kısmını kapitalistlere yani toprağı, demiryollarını, fabrikaları, makineleri ve tüm doğal varlıkları tekelinde tutanlara bırakmaya zorlananlar yalnızca işçiler ve çiftçiler değildir. Tüm ülke, tüm dünya finans ve endüstri krallarına haraç ödüyor.

Küçük iş insanı toptancıya bağımlıdır; toptancı imalatçıya, imalatçı, endüstrisinin kodaman patronlarına; hepsi kredileri sebebiyle para babalarına ve bankalara bağımlıdır. Büyük bankacılar ve finansçılar, herhangi bir insanı sadece kredilerini ondan geri çekerek işsiz bırakabilirler. Herhangi birini işten çıkarmak istediklerinde bunu yaparlar. İş insanı tamamen onların insafına kalmış durumda. Oyunu istendiği gibi, onların *çıkartlarına* göre, *oynamazsa* onu oyundan çıkarırlar.

Böylece tüm insanlık, dünyanın neredeyse tüm servetini tekeline almış ancak kendileri hiçbir zaman hiçbir şey yaratmamış olan bir avuç insana bağımlıdır ve köleleştirilmiştir.

“Ama bu insanlar çok çalışıyor.” diyorsun.

Bazıları hiç çalışmıyor. Bazıları, işleri başkaları tarafından yönetilen aylaklar. Bazılarıysa sadece *yapıyor*. Ama ne tür işler yapıyorlar? İşçi ve çiftçinin yaptığı gibi bir şey üretiyorlar mı? Hayır, işe yarasalar bile hiçbir şey üretmezler. İnsanları mahrum bırakmak, onlardan kâr elde etmek için çalışıyorlar. Çalışmaları sana fayda sağlıyor mu? Haydut da çok çalışıyor ve soygun yapmak için büyük riskler alıyor. Onun “iş”, tıpkı kapitalistlerinki gibi, avukatlara, gardiyanlara ve diğer avantajlılara -ki bu insanların hepsi senin emeğinle geçiniyor- istihdam sağlıyor.

Bütün dünyanın bir avuç tekelcinin çıkarı için köle olması, herkesin hakları ve yaşama fırsatı için onlara bağımlı olması gerçekten saçma görünüyor. Ama gerçek bu. Ve tüm serveti tek başına yaratan işçiler ve çiftçilerin, toplumdaki diğer tüm sınıfların en bağımlısı ve en sefil olduğunu düşündüğünüzde durum daha da saçma bir hâl alıyor.

Bu durum gerçekten vahşice ve çok üzücü. Elbette sağduyuyun sana böyle bir durumun çılgınlıktan başka bir şey olmadığını söylüyordur. Büyük insan yığınları, dünyanın her yerindeki milyonlarca insan nasıl kandırıldıklarını, sömürüldüklerini ve köleleştirildiklerini görseler -tıpkı senin şimdi gördüğün gibi- bu tür olayları destekler miydi? Tabi ki yapmazlardı!

Kapitalistler onların bunu desteklemeyeceklerini biliyor. Bu nedenle, kapitalist sistemi korumak ve soygun yöntemlerini yasallaştırmak için devlete ihtiyaçları var.

Devletlerin de tam da bu yüzden kapitalizmi korumak için yasalara, polislere ve askerlere, mahkemelere ve hapishanelere ihtiyacı var.

Ama kapitalistleri size, halka karşı koruyan polis ve askerler kimlerdir?

Kendileri eğer kapitalist olsalardı, o zaman çaldıkları serveti koruma isteklerinin ve onlara insanları soyma ayrıcalığını veren sistemi zorla bile olsa sürdürmeye çalışmalarının bir nedeni olabilirdi.

Ama “yasa ve düzenin” savunucuları olan polis ve askerler kapitalist sınıftan değildir. Onlar halkın saflarından insanlar, kendilerini fakir tutan sistemi maaş karşılığında koruyan yoksullardır. İnanılmaz, değil mi? İnanılmaz ama doğru. Şu sonuç çıkıyor: Bazı köleler efendilerini, diğerlerini de kölelikte tutmak

için koruyor. Aynı şekilde Büyük Britanya, Hindistan'daki Hinduları, yerlilerin yani bizzat Hinduların polis gücüne tabi tutuyor. Veya Belçika'nın Kongo'da siyahlarla yaptığı gibi. Veya herhangi bir devletin boyun eğdirilmiş insanlarla yaptığı gibi.

Aynı sistem.

Bunun anlamı şudur: Kapitalizm bütün insanları soyuyor ve sömürüyor; yasalar bu kapitalist soygunu yasallaştırıyor ve destekliyor; Devlet halkın bir kısmını, tüm halkı soymak ve kapitalistlere yardım edip onları korumak için kullanıyor. Halkı kapitalizmin iyi olduğuna, yasanın adil olduğuna ve devlete itaat edilmesi gerektiğine inanacak şekilde eğiterek her şeyi devam ettiriyor. Oyunu şimdi görüyor musun?

Anarşist Kütüphane

Alexander Berkman
Anarşizm Nedir? (3)
Yasa ve Devlet
06.09.2020

13.09.2020 tarihinde
<https://meydan.org/2020/09/06/anarsizm-nedir-3-yasa-ve-devlet-alexander-berkman/> 'den alındı.

Çeviren: Burak Aktaş

tr.anarchistlibraries.net